

[Helge Larsen.]

gældende. Man kunne måske have forlangt, at det ærede medlem havde redegjort nærmere for, hvorledes han tænkte sig problemerne løst. Jeg skal imidlertid ikke rette bebrejdelser mod det ærede medlem. Man kan nemlig også tage det som udtryk for — og det vil jeg helst — at det ærede medlem er rede til at medvirke til løsningen af disse problemer, og jeg håber, at det ærede medlem — trods hans kritiske bemærkninger — vil være villig til en saglig drøftelse i udvalget af dette lovforslag og til forslagens gennemførelse.

**Aksel Larsen:** Det er mig ikke helt klart, hvorfor regeringen er kommet med dette lovforslag om nedsættelse af et økonomisk råd med et formandskab, et dansk institut for økonomisk forskning og en forskningschef og formodentlig en hel del andet personale. Jeg ved naturligvis godt, at det er det angivelige formål med lovforslaget muligvis at nå til en bedre samordning af landets økonomiske politik, men jeg er jo dog hidtil gået ud fra, at vi havde en økonomiminister med et helt ministerium som sekretariat, og at vi desuden havde regeringens økonomiudvalg, bestående af et væsentligt antal af ministre, og at samordningen vel burde kunne ske derigennem. Desuden har vi det økonomiske sekretariat, vi har statistisk departement, vi har arbejdsmarkedsrådet, og jeg ved ikke hvor mange andre institutioner her i dette land, og jeg er ikke sikker på, at vi får en bedre økonomisk politik, fordi vi opretter en ny institution, eller fordi vi opretter et nyt råd, og slet ikke fordi vi opretter et særskilt økonomiråd sådan som foreslået her i lovforslaget.

Hvis man betragter rådets opgaver og arbejde, så skal arbejdet bestå i, at det skal holde møder — åbenbart ikke ret hyppigt — for at drøfte problemerne, og så skal formandskabet, når formandskabet synes det påkrævet eller rimeligt, afgive dels offentlige, dels eventuelt fortrolige redegørelser, det være sig til folketinget, til regeringen eller til helt ubestemte kredse; der er ikke antydnet noget i lovforslaget om, til hvem de eventuelle fortrolige redegørelser kunne tænkes rettet.

Jeg er nødt til at sige, at det forekommer

mig, at det ville være mere væsentligt, om regeringen og folketinget kunne lede og fastlægge en sund økonomisk politik, for det er jo her, der har været mangler. Landet og befolkningen mærker nu følgerne af det, der under regeringens ledelse, eller måske manglende ledelse, skete i fjor forår og forsommer, og som indledte den blide inflations overgang til en art galoperende inflation. Det forekommer mig, at de, der har regeringsmagten i dette land, må have hovedansvaret for, at der bliver gjort noget, hvorved man kan hindre væsentlige stigninger i omkostningsniveauet, styrke handelssamkvetmet med andre lande og først og sidst i denne forbindelse fastholde kronens købekraft. Jeg tror, noget sådant vil være mere virkningsfuldt end nedsættelse af et økonomisk råd med den foreslåede sammensætning: 1 medlem fra økonomiministeriet, 1 repræsenterende finansministeriet, 1 repræsenterende Danmarks nationalbank, 2 valgt af Dansk Arbejdsgiverforening, 2 af Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund, 1 af Industrirådet, 1 af Håndværksrådet, 1 af Landbrugsrådet, 1 af De samvirkende danske Husmandsforeninger — ja, jeg skal ikke fortsætte med at oplæse listen over de mange, der skal ind i dette økonomiske råd; det er, om jeg så må sige, alle dem, man i forvejen kunne regne med man ville samle sammen her. Men jeg kan ikke se, at det, at man sammensætter et sådant råd, som skal drøfte sagerne, kan give chance for, at det kommer til at gå væsentlig bedre, end det er gået hidtil. Jeg tror, det ville være bedre, hvis regeringen alvorligt tog sig af disse sager, for drøftelserne i dette råd vil jo, i det omfang de overhovedet finder sted — det skal mindst være 2 gange årlig — formentlig dels blive kedsommelige, dels blive langstrakte, dels blive nogenlunde parallelle med de drøftelser, der føres mellem arbejdsmarkedets parter forud for en overenskomstsituation og under en overenskomstsituation, hvor man skal forhandle om arbejdsvilkår og lønproblemer.

Ifølge lovforslaget skal formandskabet, som allerede sagt, være det organ, der kan afgive dels offentlige, dels fortrolige redegørelser. Vi har jo hidtil under overenskomstsituationerne eller forud for disse haft nationalbankdirektøren til at komme